

Πέντε λέξεις φτάνουν!

Μιά από τις σύγχρονες φωτεινές μορφές που εποίμαναν τον λαό της Θεσσαλονίκης (καί όχι μόνο) είναι ο μακαριστός π. Συμεών Κραγιόπουλος. Ως έμπειρος πνευματικός πάντοτε τόνιζε τη σημασία της αυτομεμψίας κατά την έξομολόγηση. Ουσιαστικά επανελάμβανε τα λόγια του αγίου Κοσμά του Αιτωλού: «Όταν έξομολογεῖσαι, μή ρίχνεις την άφορμή σε κάποιον άλλο ότι τάχα εκείνος σε παρακίνησε, ούτε να προφασιστεῖς ότι σε παρέσυρε ο διάβολος, αλλά να κατηγορεῖς του λόγου σου και να λές ότι “σε όλα φταίει τό κακό μου τό κεφάλι”!»!

Ο π. Συμεών, μιλώντας πιό αναλυτικά, εἶπε κάποτε: «Πολλοί, όταν πηγαίνουν να έξομολογηθοῦν, προσπαθοῦν να δικαιολογοῦν τον εαυτό τους. Για παράδειγμα, αντί να πει κάποιος ότι - άσχετα πῶς του φέρθηκαν οι άλλοι στό σπίτι - αυτός θύμωσε, ξέσπασε και εἶπε και λόγια, εκείνος για να πει αυτές τις πέντε λέξεις, λέει ολόκληρη ιστορία: “Ετομαστήκαμε από τό βράδυ και ἦταν όλα καλά. Ξυπνήσαμε τό πρωί και πήγαμε έκδρομή και ἦταν όλα καλά, αλλά πρός τό τέλος της έκδρομής, ξέσπασε μία φασαρία...”. “Έλεος! Αυτό δέν είναι έξομολόγηση! Μπορεῖ, ἄς ποῦμε, κάποια μητέρα να πει: “Λόγω του δέν φέρονται καλά τά παιδιά, νευριάζω και δέν έκφράζομαι καλά”. Νομίζει ότι τάχα παραδέχεται την άμαρτία της αλλά σε τελευταία άνάλυση λέει ότι φταῖνε τά παιδιά και όχι ἡ ἴδια.

Εκείνος όμως πού έχει πραγματικά συναίσθηση της άμαρτίας του, μετανοεῖ ειλικρινά και ὄντως θέλει να τον συγχωρήσει ο Θεός, θά πει: “Έχω κι ἐγώ παιδιά· και ὅπως όλα τά παιδιά κάνουν κι αυτά τις άταξίες τους. Έγώ αντί να πάρω από αυτό άφορμή και να κάνω ὑπομονή και να δείξω την αγάπη μου, χάνω τον έλεγχο και δέν ξέρω τί λέω. Αυτό δείχνει ότι μέσα μου έχω άκόμη ἐγωισμό. Τώρα τό κατάλαβα, τό ὁμολογῶ ἐνώπιον του Κυρίου, μετανοῶ ἀληθινά και ἤρθα σήμερα να ζητήσω συγγνώμη και να ὑποσχεθῶ ότι δέν θά τό ξανακάνω”.

Αυτή είναι έξομολόγηση! Και δέν χρειάζονται πολλές ὥρες για να τά πει κανείς αυτά! Πέντε λέξεις φτάνουν!» Ο κορυφαῖος διδάσκαλος της πνευματικής ζωής Ἄββᾶς Δωρόθεος κάνει και μία διαπίστωση σχετικά μέ την ἔλλειψη αυτομεμψίας, πού θά ἔπρεπε να μᾶς προκαλεῖ... τρόμο: «Όταν δέν συνηθίζει ο ἄνθρωπος να κατηγορεῖ τον εαυτό του, δέν άργεῖ να θεωρήσει αἴτιο του κακού και τον ἴδιο τον Θεό! Ἐνώ ο Θεός ρώτησε “Αδάμ, πού εἶσαι;” μόνο και μόνο για να του δώσει την εὐκαιρία να πει “συγχώρεσε με, Κύριε”, εκείνος - πού να βρεθεῖ ταπεινώση και μετάνοια! - πήγε να δικαιολογηθεῖ για την πτώση του λέγοντας: “Ἡ γυναίκα πού μου ἔδωσες μέ ἐξαπάτησε!”· σάν να ἤθελε να πει: “Φταίει ἡ συμφορά πού μου φόρτωσες στό κεφάλι μου!”».

Μέ τις εὐχές των ἁγίων Πατέρων ἄς μᾶς απαλλάξει ο Θεός από αυτή την ολέθρια συνήθεια να αναζητάμε δήθεν ανακούφιση από τις ἐνοχές μας κατηγορώντας τους άλλους και ἀραδιάζοντας μύριες δικαιολογίες. Ο πιό ασφαλής και... γρήγορος δρόμος (πέντε λέξεις φτάνουν!) για την ἀληθινή ἀνάπαυση και εἰρήνη είναι ἡ αυτομεμψία!

π. Βαρνάβας Λαμπρόπουλος, Περιοδικό "Λυχνία Νικοπόλεως"

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ Ι.Ν. ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΤΟΥ ΝΕΟΥ

Osiomnikolaos@gmail.com

ΕΤΟΣ ΚΕ' • ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2023 • ΑΡΙΘΜ. ΤΕΥΧΟΥΣ 181

Η κάθε ημέρα είναι δώρο του Θεού σε σένα!

Συνήθως εκείνο που περιμένουμε, όταν εκπληρώνουμε τις εντολές του Θεού, είναι το καταπληκτικό αποτέλεσμα, όπως διαβάζουμε κάτι τέτοια στους βίους των αγίων. Όταν, για παράδειγμα, κάποιος μας χτυπήσει στο ένα μάγουλο, γυρίζουμε και το άλλο, αν και δεν περιμένουμε, να μας χτυπήσει και σ' αυτό, αλλά περιμένουμε ν' ακούσουμε τον άλλον να λέει: «μπράβο ταπεινώση!». Και μεις μεν παίρνουμε την αμοιβή μας, εκείνος δε την σωτηρία της ψυχής του. Όμως δεν γίνονται έτσι τα πράγματα. Πρέπει

να πληρώσεις το τίμημα και πολύ συχνά χτυπιέσαι σκληρά. Αυτό που έχει σημασία είναι το να είσαι έτοιμος γι' αυτό.

Όσο για τη μέρα που αρχίζει, αν αποδεχτείς ότι είναι ευλογημένη από το Θεό, διαλεγμένη από το ίδιο Του το χέρι, τότε κάθε πρόσωπο που συναντάς είναι δώρο του Θεού, κάθε περίπτωση που θα συναντήσεις είναι δώρο του Θεού, έστω και αν είναι πικρή ή γλυκιά, αν σου αρέσει ή δεν σου αρέσει. Είναι δώρο του Θεού σε σένα και αν το πάρεις μ' αυτό τον τρόπο, τότε μπορείς να αντιμετωπίσεις οποιαδήποτε κατάσταση. Να την δεχτείς με την ετοιμότητα ότι μπορεί να σου συμβεί οτιδήποτε ευχάριστο ή δυσάρεστο.

Anthony Bloom

ΑΠΟ ΤΟ ΓΕΡΟΝΤΙΚΟ!

«Ρώτησε ένας αδελφός τον αββά Ποιμένα:
«Εάν δώ κάποιο σφάλμα του αδελφού μου,
είναι καλό να το σκεπάσω;»

Κι ο Γέροντας απάντησε:

«Όποια ώρα σκεπάσουμε το σφάλμα του
αδελφού μας, σκεπάζει και ο Θεός το δικό
μας. Και όποια ώρα θα φανερώσουμε του

αδελφού το σφάλμα, θα φανερώσει και ο Θεός το δικό μας».

23 ΧΡΟΝΙΑ ΑΝΑΜΕΣΑ ΜΑΣ .

ΚΥΡΙΑΚΗ 10 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2023

8.00 μ.μ- 12.30 ν. ΑΓΡΥΠΝΙΑ

**ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΜΝΗΣΗ ΤΗΣ ΕΛΕΥΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΙΛΕΙΨΑΝΟΥ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΑΣ**

(†10-12-2000)

Όλοι μας έχουμε χαρές, που δεν τις υπολογίζουμε,

Μια ημέρα του χειμώνα αγχωμένος και βιαστικός έφθασα στο μετρό "Πλακεντίας" και αμέσως αναζήτησα ταξί για να μεταφερθώ γρήγορα στο Ναό. Το βρήκα εύκολα. Καλησπέρισα τον οδηγό. Του είπα τον προορισμό. Στο ραδιόφωνο του αυτοκινήτου ακούγονταν στη διαπασών οι ειδήσεις της

ημέρας. Ένταση...απεργίες...επεισόδια.. πολλά ονόματα και γενικότερη ακαταστασία. Καποια στιγμή μου λέει ο οδηγός: -Πάτερ τί έχεις να πεις για όλα αυτά; Τον παρακάλεσα να κλείσει για λίγο το ραδιόφωνο και του είπα: -Έχεις υγεία; -Ναι. -Οικογένεια; -Ναι. -Παιδιά; -Ναι. -Το ταξί είναι δικό σου; -Σε αγαπά η σύζυγος; -Πολύ. -Αδελφέ μου, μ' αυτά να ασχολείσαι. Αυτά να φροντίσεις. Τα άλλα που ακούς "αύριο" δεν θα υπάρχουν. Η οικογένειά σου... Τα παιδιά σου... Η εργασία σου.. Η υγεία σου... Είναι δώρα που πρέπει να τα φροντίσεις και να σε κάνουν πανευτυχή. Έφτασα στο προορισμό Με ευχαρίστησε. Μπήκα στο ναό. Είδα την Αγία Τράπεζα του Ναού μου. Είναι η δική μου πρώτη χαρά. Σκέφθηκα, ότι όλοι μας έχουμε χαρές, που δεν τις υπολογίζουμε, όσο πρέπει. Και όμως δίνουν χαρά ανεξάντλητη. Πόσα έχουμε να σκεφθούμε γι' αυτές τις χαρές που αντέχουν.

Παρακαλώ, όσοι μπορείτε να νηστεύετε!

«Δείξε μου την νηστεία σου δια των έργων σου. Αν δεις πτωχό, ελέησέ τον. Αν δεις κάποιο εχθρό σου συμφιλιώσου. Αν δεις φίλο σου να προοδεύει, μην τον φθονήσεις. Διατήρησε τα χέρια σου, τα πόδια σου, τα μάτια σου, τα αυτιά σου καθαρά από αμαρτίες. Διότι ποιο το όφελος, όταν δεν τρώμε κρέας, όμως κατατρώνε τους αδελφούς μας; Παρακαλώ, λοιπόν, όσοι μπορείτε να νηστεύετε, όσο είναι δυνατόν, και να αυξάνετε την καλή σας αυτή και αξιέπαινη προθυμία».

Άγιος Ιωάννης Χρυσόστομος

